

[Mølgaard.]

og parcelhuse bemærke, at der i dette ting ikke ville være flertal for en udviklingslinje som den, der skabes med dette lovforslag, uden at også det radikale venstre og socialdemokratiet var med til at forstærke denne tendens til at give endnu mere til dem, som meget var givet forinden.

Wilhelm (VS):

Det, man diskuterer her, er i virkeligheden ikke så meget lejeværdi som rentefradraget. Det er det, det drejer sig om, og det er det, der er vigtigt, og det er det, der er interessant. Det er jo det sædvanlige at skyde rentefradraget ind under begrebet lejeværdi for at prøve at popularisere nogle i virkeligheden urimelige ting, som ikke er til fordel for de aller, allerfleste af dem, man prøver at bilde ind har en fordel i, at lejeværdierne holdes i ave. Det er rentefradraget, der er problemet, og som ligger bag ved denne lovgivning.

Reelt betyder lovforslaget en udvidelse af rentefradragene med den asociale virkning, vi alle sammen kender, og som er nævnt her i dag af den radikale ordfører, som af en eller anden besynderlig grund kun nævnte dem, når det gjaldt vedligeholdelsesfradraget på de 2.000 kr., men som undlod både at nævne dem og tage dem med ind i sin argumentation, når det drejede sig om de øvrige fradrag, rentefradraget på boligerne på typisk 20.000 kr. Dér gælder jo præcis det samme, som den radikale ordfører korrekt nævnte. Den ufaglærte arbejdsmand har en fordel på 40 pct. af at kunne trække noget fra, men direktøren en fordel på 70 pct. Det gælder altså ikke kun det standardfradrag, som var den radikale ordførers eneste interesse her i dag, når han snakkede fradrag.

Det er de asociale virkninger i retning af, at gevinsterne yderligere kapitaliseres, og at inflationen får en ekstra tand, når man nu ikke engang vil inddrage noget af den værdistigning, der er sket i de sidste fire år.

Det, der i øvrigt ligger i forslaget, er, at man reelt forlænger boligforligsperioden med 1 år – boligforligsperioden udløber ellers med 1977 – uden i øvrigt fra socialdemokratiets side at have sikret sig noget som helst på de øvrige boligpolitiske områder. Man gør det i modstrid med 1974-løfterne, som DKPs ordfører så udførligt har redegjort for og læst op af. Det er i direkte modstrid med de løfter, at man nu farer frem. Når man dengang overhovedet aftalte

en trappe, der hed 15. vurdering plus 15 pct. + 25 pct. + 35 pct., var det jo for det ekstreme tilfældes skyld, at man ikke skulle kunne nå at få opfyldt løftet om en aftrapning af rentefradragene og af lejeværdierne, inden denne fire års periode var udløbet. Men det havde aldrig været tanken dengang og i hvert fald ikke i det, man foregav at have opnået, at man også skulle forlænge denne trappe og forlænge denne periode og da slet ikke på den måde, som det her er foreslået.

Det er selvfølgelig også i den mest eklatante modstrid med, hvad de fem organisationer lægger frem i den såkaldte hvidbog fra de socialdemokratiske lejerorganisationer og byggefagsorganisationer og boligforeningsorganisationer. Men det kan jo ikke undre. Altså én ting er, hvad man går ud og laver reklame med, og en anden ting er, hvad man rent faktisk gør herinde.

Et fuldt gennemslag af 16. alm. vurdering ville føre til boligudgiftsstigninger for selvejere på en 15–20 pct. Det er slem. Det ønsker vi heller ikke, men det er immervæk småting i forhold til, hvad man har budt lejerne i det sidste halvandet år. Men det er klart, at med en indkomstramme kan man heller ikke byde selvejerne boligudgiftsstigninger på 15–20 pct. Det skal dog siges, at værre ville det ikke have været. Det, man nu gør – det har vi finansplanens ord for – er at formidle et indtægtsprovenutab for staten på 380 mill. kr. Vi mangler et svar på, hvem der skal betale det. Hvordan skal de 380 mill. kr. dækkes ind? Betyder det, at andre skatteydere skal stige tilsvarende mere, eller betyder det, at socialdemokratiet forpligter sig til at spare de 380 mill. kr., ud over hvad de allerede har forpligtet sig til at spare? Hvor skal de hentes, de penge, man nu strør om sig med i forhold til, hvad der står i budgetoverslaget?

Vi er nu med dette forslag nede på en faktisk lejeværdi på under 2 pct. af ejendomsvurderingerne. Det er mig bekendt første gang i hvert fald i 20 år, man har været så langt nede. Vi har været nede på 2 pct. tidligere, men aldrig under 2. Vi var nede på 2 pct. på et tidspunkt, hvor den faktiske rente var en 5–6 pct. Nu holder man lejeværdierne nede på under 2 pct. med en faktisk rente ikke på 5–6 pct., men på 15–16–17 pct. Hvis ikke det er et tilskud, der kapitaliseres, så har vi aldrig set tilskud før.

Jeg vil sige til sidst, at vi ønsker ikke, at